

3609
29.12.11.

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

- ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 29-12-2011

ΘΕΜΑ: Η κυβέρνηση δεν δικαιούται να διαπράξει το έγκλημα της διάλυσης του ΙΓΜΕ μέσω της απόλυτης του προσωπικού του.

Όταν σήμερα δεν υπάρχει πολιτική δύναμη, επιστημονικός ή κοινωνικός φορέας που υποστηρίζει ή δικαιολογεί τη διάλυση του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών(ΙΓΜΕ), η εμμονή της κυβέρνησης σε αυτή την απόφαση είναι παράλογη και εγκληματική.

Η διάλυση του ΙΓΜΕ υλοποιείται με την απόλυτη του μεγαλύτερου μέρους των εργαζομένων (210 από σύνολο 335) μέσω της διαδικασίας της «εφεδρείας» και αυτό θα έχει καταστροφική συνέπεια όχι μόνο για τους ίδιους τους εργαζόμενους αλλά και για το έργο του ΙΓΜΕ (με την εγκατάλειψη εργοταξιακών και άλλων εξειδικευμένων ερευνητικών εργασιών) και για την ίδια την ανάπτυξη.

Είναι φανερό, ότι για την εξέλιξη αυτή έχουν ασκήσει έντονες πιέσεις συμφέροντα και δυνάμεις που θέλουν να κατευθύνουν το ΙΓΜΕ σε ένα απλό διεκπεραιωτή για ίδιο όφελος τους, για να διεισδύσουν σε εργασίες που έκανε αυτοτελώς ως σήμερα το ΙΓΜΕ, για να αποκτήσουν ή να χρησιμοποιήσουν αντί πινακίου φακής τον πολύτιμο εξοπλισμό του (γεωτρητικό, εργαστήρια κλπ), για να ιδιοποιηθούν και να εκμεταλλευτούν το ανεκτίμητο αρχειακό υλικό του.

Εμείς θεωρούμε απαράδεκτο, το ΙΓΜΕ να μετεξελιχτεί σε ένα «μικρό, ευέλικτο» φορέα όπως σταθερά επαναλαμβάνει η κυβέρνηση, σε ένα απαξιωμένο διεκπεραιωτή ορισμένων συμβουλευτικών δράσεων ή φορέα που θα διευκολύνει το ξεπούλημα του ορυκτού πλούτου της χώρας μας που ανήκει στο λαό και όχι στους ιδιώτες.

Να επισημανθεί εδώ πως η κυβέρνηση για να δικαιολογήσει τις επιλογές της, παραποιεί την πραγματικότητα, συγκρίνοντας το ΙΓΜΕ με ομόλογα Ευρωπαϊκά ερευνητικά Ινστιτούτα αλλά με διαστρεβλώσεις όσον αφορά το μέγεθος και το ποσοστό αυτοχρηματοδότησης και άλλα δεδομένα. Για παράδειγμα το έργο του ΙΓΜΕ είναι πολύ πιο σημαντικό αν ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες της χώρας όσον αφορά την πολύπλοκη γεωλογική και τεκτονική δομή της.

Δεν είναι δυνατό να συμφωνήσουμε με ένα ΙΓΜΕ, που στην καλύτερη περίπτωση θα είναι φορέας εικχώρησης προγραμμάτων σε ιδιώτες ή ανάθεσης φασόν εργασιών σε τρίτους που σε τελική ανάλυση θα επιβαρύνουν σημαντικά τη δαπάνη.

Αποτελεί ντροπή και δεν τιμά καμία κυβέρνηση να έχει τόσο υποβαθμισμένη την έρευνα και εκτιμούμε πως η τακτική αυτή θα γενικευτεί και για τα ερευνητικά ιδρύματα που υπάγονται στην Γενική Γραμματεία Έρευνας & Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ).

Οι δαπάνες για έρευνα και Ανάπτυξη (R&D) στη χώρα μας είναι 0,58% του ΑΕΠ όταν στην Ευρωζώνη κατά μέσο όρο κινούνται στο 2% του ΑΕΠ.

Επιπλέον επισημαίνουμε ότι δεν υπάρχει καμία άλλη χώρα που διαλύει έναν αντίστοιχο φορέα, ακόμη και χώρα από την οποία πέρασε το ΔΝΤ.

Η διάλυση του ΙΓΜΕ όπως και άλλων σημαντικότατων φορέων αποτελεί ένα ακόμη λόγο για τον οποίο πρέπει να λογοδοτήσουν οι υποτελείς στην Τρόικα κυβερνήσεις . Αποτελεί έγκλημα τόσο της σημερινής κυβέρνησης όσο και της προηγούμενης, των υπουργών κ. Παπακωνσταντίνου και κ. Βενιζέλου να καταργήσουν το ΙΓΜΕ.

Η απορρόφηση του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) από το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης και η συρρίκνωση του προσωπικού υποστήριξης (εργαστηρίων, διοικητικών κλπ) του ΙΓΜΕ, κεντρικών και αποκεντρωμένων υπηρεσιών (παραρτήματα) θέτει σε κίνδυνο σημαντικά ερευνητικά προγράμματα για τη χώρα, πολλά από τα οποία χρηματοδοτούνται από Ευρωπαϊκούς πόρους. Η εξέλιξη αυτή για το ΙΓΜΕ και το ανθρώπινο δυναμικό του όχι μόνο δεν βασίζεται σε κάποια μελέτη, αλλά κινείται στην τελείως αντίθετη κατεύθυνση του Επιχειρησιακού σχεδίου που παρήγγειλε το ΙΓΜΕ και υλοποίησε το Οικονομικό Πανεπιστήμιο στο οποίο προβλέπεται ανάπτυξη και αναβάθμισή του με αύξηση και όχι μείωση του ανθρώπινου δυναμικού του.

Η διάλυση που έχει επιλέξει η κυβέρνηση δεν ταιριάζει σε ένα φορέα που στα 60 χρόνια της λειτουργίας του κάτω από γενικά αντίξοες συνθήκες που αδυνατούν φαίνεται να κατανοήσουν σήμερα οι κυβερνώντες, πρόσφερε με το παραπάνω στην ανάπτυξη της χώρας. Το νέο Κέντρο Βιώσιμης και Αειφόρου Ανάπτυξης (EKBAΑ) που δημιουργείται με την απορρόφηση του ΙΓΜΕ, συνιστά ένα διοικητικό μόρφωμα χωρίς στόχο και προορισμό, που δεν υπακούει σε καμία λογική καθώς το ΙΓΜΕ που αποτελεί τον κύριο πυρήνα του θα αδυνατεί να επιτελέσει το ερευνητικό έργο και τις υποχρεώσεις του προς την Ε.Ε. και κυρίως την κοινωνία και την ανάπτυξη.

Με βάση τα παραπάνω

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί.

1. Πως κατανοούν την ανάπτυξη της χώρας για την οποία οι πάντες συμφωνούν ότι υφίσταται τεράστια υστέρηση, με το να διαλύεται και ουσιαστικά να μπαίνει ταφόπλακα στο ΙΓΜΕ, ένα φορέα 60 χρόνων παρουσίας και συμβολής στην «Έρευνα, αξιολόγηση και διαχείριση φυσικών πόρων με σεβασμό στο περιβάλλον»; Πως ειδικότερα κατανοούν την ανάπτυξη όταν λιμνάζουν 25 εκατομμύρια € έργων ενταγμένων στο ΕΣΠΑ που τα 2/3 έχουν εγκριθεί και είναι σε φάση εκταμίευσης;
2. Θα επανεκτιμήσουν έστω την ύστατη στιγμή και θα καταργήσουν την KYA με αριθμό 25200/08-11-11 των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ώστε να αποτραπεί η διάλυση του ΙΓΜΕ που προξενεί η έξοδος σε εφεδρεία και ουσιαστικά απόλυτη 170 εργατοτεχνιτών, εργοδηγών και γενικά υποστηρικτικού προσωπικού του;
3. Αντί της κατάργησης, θα εξετάσουν μέτρα αναβάθμισης του ρόλου και έργου του ΙΓΜΕ ως ανεξάρτητου δημόσιου ερευνητικού ινστιτούτου με περιφερειακή διάρθρωση, ώστε να προωθηθεί η βασική έρευνα υποδομής, και η εφαρμοσμένη σε θέματα Ορυκτού πλούτου;
4. Θα πάρουν μέτρα παραμονής όλων των εργαζομένων σήμερα, ώστε να διασφαλιστεί η πλήρης απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων και η εκτέλεση των χρηματοδοτούμενων από κοινοτικούς πόρους ερευνητικών προγραμμάτων;

Ο ΕΡΩΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ